Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Βαθειά ικανοποίηση προκαλεί σέ όλους τούς Ἕλληνες ἡ ἐκπόνηση τοῦ—εἰδικοῦ γιά τόν τομέα τῆς ὑγείας, πρόνοιας καί ἀσφαλιστικῆς προστασίας τοῦ λαοῦ—κοινωνικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους κατά τό τρέχον ἔτος, πού καί θά ἐνταχθεῖ στό γενικό δημόσιο προϋπολογισμό τῆς περιόδου 1978—1979. Ξεχωριστά, μάλιστα, ἡ διάρθρωση τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ παγιώνει στόν ἐργαζόμενο κόσμο τῆς χώρας τό αἴσθημα ἀσφαλείας γιά τήν ἐπιβίωσή του— σέ τούτον ἄλλωστε, ἐπίμονα καί ἀμέριστα στρέφεται τό ἐνδιαφέρον καί καταξιώνεται ἡ φροντίδα τῆς κυβερνήσεως.

Ἐμφανίζει, λοιπόν, ἐπίκαιρο ἐνδιαφέρον νά ἐξετάσουμε ἐδῶ, συνοπτικά, ὁρισμένα στοιχεῖα, πού χαρακτηρίζουν τήν ὑφή τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως. Καί φανερώνουν, ὄχι μόνο, τή λεπτολογη καί μέ συνείδηση εὐθύνης μελέτη καί τήν ὀρθή θέσπιση εὐτολμων καί δυναμικῶν μέτρων διασφαλίσεως τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ καί προαγωγῆς τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας τοῦ κράτους ἀλλά καί, συνάμα, τή γενναιόδωρη καί περίπου ἀφειδώλευτη, ἀπό μέρος τῆς κυβερνήσεως, διάθεση τεραστίων πιστώσεων γιά τήν πραγμάτωση τῶν κοινωφελῶν αὐτῶν σκοπῶν της:

Ὁ κοινωνικός προϋπολογισμός τοῦ 1978 προβλέπει ἐν γένει ἔσοδα 163.755.000.000 καί δαπάνες 153.793.000.000 δραχμές. δηλαδή ὅτι θά ἔχει πλεόνασμα περίπου 10.000.000.000 δραχμῶν. Ἐξ ἄλλου, ἐμφανίζει σέ σύγκριση μέ τόν προϋπολογισμό τοῦ 1977 αὔξηση ἐσόδων μέν κατά ποσοστό 33,58% (41.171.000.000 δραχμές), δαπανῶν δέ κατά 29,28% (34.833.000.000 δραχμές). Τά κονδύλια αὐτά κατανέμονται ὡς ἑξῆς: Γιά τόν τομέα ἀσφαλίσεως: ἔσοδα 147.983.000.000 δαπάνες 183.012.000.000 δραχμές. Γιά τόν τομέα ὑγιεινῆς: ἔσοδα 10.902.000.000 δαπάνες 10.902.000.000 δραχμές. Γιά τόν τομέα προνοίας: ἔσοδα: 4.870.000.000 δαπάνες 4.870.000.000 δραχμές.

Καί ἀπό μόνη τήν παράθεση τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν, καταφαίνεται —καί πρέπει νά ἀναγνωρισθῆ, ἀπό κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο, πῶς ποτέ ἄλλοτε δέν εἶχαν διατεθεῖ τόσο τεράστια ποσά γιά τήν κοινωνική προστασία τοῦ λαοῦ καί, ἀκόμη, πῶς ποτέ πρίν πρωτοβουλίες καί προσπάθειες κυβερνήσεων στόν τομέα τούτον δέν ἀσκήθηκαν συστηματικά καί δέν ἀποδίδουν τόσο ἀποτελεσματικά καί μέ τόση εὐρύτητα, ὅσο ἡ προκείμενη κοινωνική πολιτική τῆς κυβερνήσεως Κ Καραμανλῆ. Γιά νά συγκρίνει δέ κανείς τή διαφορά, ἄς θυμηθεῖ, ὅτι δέν ἔχει περάσει καί πολύς καιρός, ἀφ' ὅτου πάσχοντες σωριάζονταν νεκροί, κυριολεκτικά, ἔξω ἀπό τά νοσοκομεῖα τῆς πρωτεύουσας καί δυστυχισμένοι ἄνθρωποι ὑπόφεραν δίχως στοιχειώδη πρόνοια τοῦ παλαιοῦ κράτους, πού τήν ἀσκοῦσε αὐτοσχέδια μόνο καί συμπτωματικά ἡ ἰδιωτική φιλανθρωπία, ἐνώ μυριάδες ἐργαζόμενοι σέ διάφορους κλάδους ἔφθαναν σέ προχωρημένη ἡλικία χωρίς τήν παραμικρή περίθαλψη καί οἰκονομική ἐξασφάλιση γιά τά γηρατειά τους...

Σήμερα— χάρη ἀκριβῶς στήν κυβερνητική πολιτική, πού πολύμορφα καί θετικά ἀσκεῖται στόν ἰδιάζουσας κοινωνικῆς σημασίας τομέα αὐτόν, στόν ὁποῖο τόσο ἐπιτυχημένα λειτουργεῖ καί καταξιώνεται τό χρέος καί ἡ μέριμνα στοργῆς τοῦ κράτους πρός τόν ἐργαζόμενο κόσμο καί γενικά ὅλον τόν πληθυσμό.

Ἡ κοινωνική ἀσφάλιση καλύπτει τό 93% τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας καί ὁ ἐργαζόμενος ἔχει ἄμεσα τή δέουσα περίθαλψη σέ δύσκολες περιστάσεις, ἀτομικά καί τῆς οἰκογενειακῆς του ζωῆς· ἤδη δέ, συμπληρώνοντας 35 χρόνια ἐργασίας, εἶναι σέ θέση καί δικαιοῦται νά ἀπολαμβάνει τά ὀφέλη τοῦ τίμιου μόχθου του, ἐπιτυγχάνοντας τήν ἐπιβίωσή του μέ τή νόμιμη σύνταξη.

Ἀλλά ὁ κύκλος τῆς κρατικῆς πρόνοιας δέν περιορίζεται στά σημερινά ἱκανά ἐπιτεύγματα. Ἡ κυβέρνηση ἀποδίδει πρωταρχική σημασία στό θεσμό τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, γιά τοῦτο — πέρα ἀπό τά τωρινά ἐπιτεύγματα τῆς προαγωγῆς του — μελετά καί προγραμματίζει πρωτοβουλίες καί θεσμικά μέτρα γιά τήν πάρα πέρα βελτίωση καί ὁλοκλήρωση τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλιστικῆς προστασίας ὅλων τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ, μέ τήν οὐσιαστική ἀνοδο τῶν ποικίλων παροχῶν, σέ συσχετισμό πρός τίς οἰκεῖες εἰσφορές αὐτόματα ἀναπροσαρμοζομένων καί μέ τή σέ νέες βάσεις ἀναμόρφωσης τῆς νομοθεσίας καί τῆς ὀργανώσεως τῶν παροχῶν αὐτῶν.

Εἶναι, ἐξ ἄλλου, εὐάρεστα ἀξιοσημείωτο, πῶς στόν κοινωνικό προϋπολογισμό τοῦ τρέχοντος ἔτους σαφῆς εἶναι ἡ διαπίστωση, πῶς ἔχουν σημαντικά μειωθεῖ οἱ διοικητικές δαπάνες, μέ τή λογισμένη ἀντίληψη τῆς λειτουργικότητας, ἀλλά καί ἀποδοτικότητας τῶν οἰκείων φορέων.

Μέ τά δεδομένα αὐτά, γίνεται φανερό, πῶς ἡ κοινωνική πολιτική τῆς κυβερνήσεως, ὄχι μόνο, ὀρθολογικά καί θαρραλέα μέ τή δέουσα κατανόηση καί μέ ἐκδηλη στοργή, ἀντιμετωπίζει τά μεγάλα καί ἀπό καιρό χρονίζοντα προβλήματα τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ καί τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας, ἀλλά καί τά προωθεῖ ἀποφασιστικά καί ἐπιτυγχάνει ρυθμίσεις καί λύσεις συνετές, ὁριστικές καί ἱκανοποιητικές τῶν δικαιωμάτων καί τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΦΕΓΓΙΕ ΜΕ

ΘΕΜΑ ΤΑ «150 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Ἀπό τόν ὀργανισμό τῶν «Ἑλληνικῶν Ταχυδρομείων» ἀνακοινώνεται ὅτι στίς 2 5Σεπτεμβρίου 1978 θά κυκλοφορήσει τό πρῶτο Ἑλληνικό ΦΕΓΓΙΕ μέ θέμα τά «150 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ».

Τό φεγγιέ αὐτό πού θά ἔχει σάν παράσταση τά τέσσερα (4) γραμματόσημα τῆς ἀντίστοιχης σειρᾶς σέ χρωματική παραλλαγή, θά πωλεῖται πρός ἑξῆντα (60) δραχμές τό τεμάχιο.

Τήν ἴδια μέρα θά κυκλοφορήσουν ἐπίσης καί ἐπίσημοι εἰκονογραφημένοι φάκελοι μέ ἐπικολλημένο τό φεγγιέ..

Οἱ φάκελοι αὐτοί πού θά εἶναι σφραγισμένοι μέ εἰδική σφραγίδα πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, θά πωλοῦντα πρός ἑξῆντα τέσσερις (64) δραχμές ὁ καθένας.

Ἡ διάθεση τόσο τῶν φεγγιέ ὅσο καί τῶν φακέλων θά γίνει μέ προεγγραφές στά κατά τόπους Ταχυδρομικά Γραφεῖα μέχρι καί τήν 15 Σεπτεμβρίου 1978.

Στούς μόνιμους συνδρομητές δέν θά σταλοῦν φεγγιέ καί Φ.Π.Η. κυκλοφορίας, γι' αὐτό ἄν ἐπιθυμοῦν τήν ἀπόκτησή τους πρέπει νά κάμουν σχετική προεγγραφή.

ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἀπό τόν ὀργανισμό τῶν «ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ» ἀνακοινώνεται ὅτι στίς 21-9-1978 θά κυκλοφορήσει νέα ἀναμνηστική σειρά γραμματοσήμων μέ τίτλο «ΕΠΕΤΕΙΟΙ — ΓΕΓΟΝΟΤΑ».

Ἡ σειρά αὐτή θά ἀποτελεῖται ἀπό τίς ἀκόλουθες ἀξίες καί

Κλάσεις δραχμῶν: 1 - 1 50 - 2.50 - 5 - 7 - 13.

Τήν ἴδια μέρα θά κυκλοφορήσουν εἰκονογραφημένοι φάκελοι μέ ἐπικολλημένα τά νέα γραμματόσημα καί σφραγισμένοι μέ εἰδική ἀναμνηστική σφραγίδα, οἱ ὁποῖοι θά πωλοῦνται πρός 34 δραχμές ὁ καθένας. Οἱ φάκελοι αὐτοί θά πωλοῦνται σέ μικροποσότητες ἀπό τό Κεντρικό Φιλοτελικό Γραφεῖο (Αἰόλου 100) ἐπί ἕνα 15ν θήμερον, ἐκτός ἄν ἐξαντληθοῦν νωρίτερα.

Ὅσοι ἐνδιαφέρονται γιά τήν προμήθεια τέτοιων φακέλων πρέπει νά δώσουν σχετική παραγγελία σέ ὁποιοδήποτε Ταχυδρομεῖο τῆς χώρας μέχρι καί τίς 9 Σεπτεμβρίου 1978.

«ΔΙΑΚΟΠΗ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΣΕΙΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Ἀπό τόν Ὀργανισμό τῶν «ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ» ἀνακοινώνεται ὅτι στίς 10 Σεπτεμβρίου 1978 διακόπτεται ἡ πώληση ἀπό τά Ταχυδρομικά Γραφεῖα τῶν γραμματοσήμων τῆς ἀναμνηστικῆς σειρᾶς «ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ».

Ἀνεξάρτητα ἀπό αὐτό, ὅσοι διαθέτουν ἀπό τά ἀνωτερω γραμματόσημα θά μποροῦν νά τά χρησιμοποιοῦν γιά τήν ταχυδρόμηση ταχ. ἀντικειμένων ὁποτεδήποτε καί γιά ὁρισμένο χρονικό διάστημα.

ΠΟΥ ΘΑ ΟΔΗΓΗΣΗ Η ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΜΟΡΦΩΣΗ

Τό πανεπιστημιακό πτυχίο δέν ἀποτελεῖ πιά τό κλειδί γιά τήν ἐπιτυχία ἐπειδή ἡ οἰκονομική ὑφεση ἔχει ξαφνικά μειώσει τόν ἀριθμό τῶν ἐργασιῶν πού προσφέρονται στούς ἀπόφοιτους τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσης.

Γιά παράδειγμα στήν μεταπολεμική Ἰαπωνία ἡ προσέλευση στά πανεπιστήμια ἦταν τεράστια καί ὅλοι οἱ πτυχιοῦχοι ἐβρισκαν ἀμέσως δουλειά στήν συνεχῶς ἀναπτυσσόμενη οἰκονομία τῆς χώρας τους μέχρι, τελευταία.

Σύμφωνα μέτήνθεωρία τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τό μορφωτικό ἐπίπεδο ἑνός λαοῦ ἐξαρτάται ἀπό τόν ρόλο πού παίζει ἡ Παιδεία στήν κοινωνία του.

Σέ ἕνα ἐκλεπτυσμένο κόσμο οἱ ἀνώτερα μορφωμένοι ἄνθρωποι τείνουν νά βρίσκουν ἐργασία πιό εὔκολα ἀπό τούς συμπατριώτες τους πού δέν διαθέτουν τήν ἴδια μόρφωση ἐπειδή οἱ πρῶτοι θεωρεῖται ὅτι ἔχουν ἀνώτερες ἱκανότητες.

Σέ αὐτές περιλαμβάνονται οἰψυχολογικές ἱκανότητες πού εἶναι ἀναγκαίες γιά τήν σύγχρονη βιομηχανοποιημένη ζωή. Οσο πιό ὑψηλό εἶναι τό μορφωτικό ἐπίπεδο τόσο πιό πολύ εἰδικευμένη καί σύγχρονη εἶναι ἡ ὕλη πού διδάσκεται ἔτσι ὥστε, νά ἀρμόζει στίς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης βιομηχανικῆς κοινωνίας ἡ ὁποία στηρίζεται στήν κατανομή τῆς ἐργασίας.

Αὐτά ὑποστηρίζει ἡ θεωρία. Μπορεῖ ὅμως μιά ἀνώτερα μορφωμένη κοινωνία νά προωθήσει ἀποτελεσματικά τήν λειτουργία τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ ὀπαδοί τοῦ «φονξιωναλισμοῦ» τῆς θεωρίας τῆς λειτουργικότητος: Η μοντέρνα ἀρθολογιστική σκέψη μέ τόν τρόπο πού διδάσκεται στά ἀνώτατα ἱδρύματα ἐχει φτάσει στό σημεῖο νά κριτικάρει τίς βασικές καπιταλιστικές ἀρχές παρόλο πού ἡ σκέψη αὐτή εἶναι προϊόν τῆς ἀναπτύξεως τῆς καπιταλιστικῆς οἰκονομίας.

Ο καπιταλιστικός ὀρθολογισμός ἀρχισε νά θέτει ἀμφιβολίες στήν ἀνάγκη ὑπάρξεως θεσμῶν ὅπως ὁ βασιλιάς ἡ θρησκευτική πίστη, ὁ ρομαντισμός, ἡ ἰδέα τῆς ἰδιοκτησίας καί ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τόν σκελετό τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας.

Πρῶτος ὁ Αὐστριακός οἰκονομολόγος Γιόζεφ Σουμπέτερ πρόσεξε ὅτι ἡ τάξη τῶν διανοουμένων καλλιεργεῖ ὁμαδικά αὐτήν τήν ἐχθρητα ἐνάντια στόν καπιταλισμό.

Προσδιόρισε μάλιστα τήν τάξη τῶν διανοουμένων σάν τάξη ἀνθρώπων πού ἁπλῶς ἐχουν μία ἀνώτερη μόρφωση καί πού ἀπασχολοῦνται μέ μή χειρωνακτικές δραστηριότητες.

Χαρακτηρίζεται μάλιστα ἡ ὑπαρξή τους ἀπά μιά ἐλλειψη πραγματικῆς πείρας τῆς καθημερινῆς λειτουργίας τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας. Ο διανοούμενος γιά τόν Σουμπέτερ εἶναι ἕνας «θεατής» πού δέν ἔχει ἄμεση εὐθύνη τῶν πρακτικῶν προβλημάτων.

Ο Μάρξ εἶχε προβλέψει ὅτι ὁ καπιταλισμός θά σβήσει ἐξαιτίας τῆς συσσωρευμένης φτώχειας τοῦ προλεταριάτου. Ο καπιταλισμός ὅμως ἀντί γιά συσσωρευμένη φτώχεια ἐχει αὐξήσει τόν ἀριθμό τῶν μορφωμένων ἀνθρώπων καί ἐχει θεσπίσει τήν τάξη τῶν διανοουμένων.

Οταν ἡ τάξη τῶν διανοουμένων περάσει τό ὅριο τῆς ἰσορροπίας μέ τίς ἄλλες τάξεις τότε ἡ δυσαρέσκεια μετατρέπεται σέ κοινωνική κριτική. Αὐτή ἡ ἀντικοινωνική ἐχθρότητα ὑποκινεῖ κοινωνική ταραχή στήν ὁποία οἱ διανοούμενοι δίνουν ὀργάνωση καί ἔκφραση.

Ενα ἔθνος στό ὁποῖο ὑπάρχει μεγάλη προσφορά μορφωμένων ἀνθρώπων γιά ἐργασία εἶναι μία «ὑπερμορφωμένη» ἡ μορφωμένη σέ πλεονασμό κοινωνία. Ο μόνος ἔλεγχος ὁ ὁποῖος μπορεῖ νά τεθεῖ σέ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τό πλεόνασμα εἶναι στή σχέση μεταξύ προσφορᾶς καί ζήτησης στήν ἀγορά ἐργασίας. Απόδειξη τῆς ἀποτελεσματικότητος αὐτοῦ τοῦ συστήματος ἐλέγχου εἶναι ὅτι σήμερα στήν Ἰαπωνία καί σέ ἄλλα προηγμένα κράτη οἱ ἐγγραφές στά πανεπιστήμια ἔχουν μειωθεῖ.

Πάντως ἡ ὑπαρξη μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων, μέ ἀνώτερη μόρφωση δέν πρόκειται νά ἐπιλύσει τίς ἀντιφάσεις πού ὑπάρχουν μέσα στό καπιταλιστικό σύστημα.

Ενας ἐκπαιδευτικός ὁ Νόρμπερτ Βάϊνερ ὑποστηρίζει ὅτι οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν δείκτη νοημοσύνης λιγότερο ἀπό 110 καί οἱ ὁποῖοι ἀπο τελοῦν τά δύο τρίτα τῶν ἀνθρώπων δέν πρόκειται νά ἔχουν καμιά ἐργασία, στήν σύγχρονη παραγωγή καί ὅτι θά ἀντικατασταθοῦν ἀπό αὐτόματες μηχανές.

Ετσι ἄν ἡ θεωρία αὐτή ἀποδειχτεῖ σωστή θά δοῦμε μιά κοινωνία στήν ὁποία ἡ πλειονότης θά ζεῖ μέ ἀνεση στηριζομένη στίς προσπάθειες καί τήν ἐργασία μερικῶν μόνο ἐργατῶν μέ ὑψηλό δείκτη νοημοσύνης.

Εἶναι φανερό ὅμως ὅτι ἀκόμα πιό πολλοί ἄνθρωποι θά ἐργάζονται σέ δουλειές πού θά εἶναι κατώτερες τοῦ μορφωτικοῦ τους ἐπιπέδου.

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ κοινωνία θά ἀποσυντεθεῖ ἐξαιτίας τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καί τῆς ἐπαναστάσεως τῶν διανοουμένων.

Εἶναι λοιπόν τό σημερινό φαινόμενο τῆς ὑπερμορφώσεως μιά καινούργια τάση γιά τήν καταστροφή τῆς κοινωνίας μέσω τῆς ἐπαναστάσεως τῶν διανοουμένων;

Γιά τήν ὥρα ἡ ὑπαρξη τῆς ὑπερμορφωμένης κοινωνίας δίνει τή δυνατότητα νά ἀναφανοῦν μόνο τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ νέοι ἀπόφοιτοι τῶν πανεπιστημίων γιά εὕρεση ἐργασίας.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ — Ἔρευνα διεξαχθεῖσα εἰς τάς Ἡνωμένας Πολιτείας καί δημοσιευθεῖσα στό περασμένο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Σάϊενς», ἀποκαλύπτει ὅτι ὡρισμέναι οὐσίαι, ὁμοιαι πρός τά δηλητηριώδη ἀέρια, τά ὁποία ἐπηρεάζουν τό νευρικόν σύστημα, χορηγούμεναι εἰς πολύ μικράς δόσεις, εἶναι δυνατόν, μακροπροθέσμως, νά βελτιώνουν τήν μνήμην.

Ἡ νέα ἔρευνα ἐπιβεβαιώνει τά πορίσματα τῶν προγενεστέρων πειραμάτων, τά ὁποία ἐδείκνυαν ὅτι αἱ οὐσίαι αὐταί βελτιώνουν εἰς τά πειραματόζωα τήν ἱκανότητα τῆς μαθήσεως, συγκρίνει δέ τήν μακροχρόνιον βελτίωσιν τῆς μνήμης εἰς δύο ὁμάδας φυσιολογικῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ἐλαβε μίαν οὐσίαν ὀνομαζομένην ψυχοστιγμίνη, ἡ δέ ἄλλη μίαν διάλυσιν ἁλατος.

Ἡ ὁμάς, εἰς τήν ὁποίαν ἐχορηγήθη ἡ ψυχοστιγμίνη, ἐπέδειξε μακροπροθέσμως βελτίωσιν μνήμης —ὡς κατεδείχθη ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως ὁμάδος ὀνομάτων τά ὁποία ἐζητήθη νά συγκροτήση — κατά πολύ καλλιτέραν ἀπό τῆς ὁμάδος ἡ ὁποία ἐλάμβανεν ἅλας. Ἡ βελτίωσις ὅμως, ἐσημειώθη εἰς μακροπρόθεσμον μνήμην καί ὄχι εἰς τήν ἄμεσον ἀπομνημόνευσιν.

Γενικῶς τά ἀέρια τῶν νεύρων ἀποφράσσουν τάς συνάψεις—δηλαδή τάς συνδέσεις μεταξύ τῶν νευρικῶν διόδων, παρεμποδίζοντα, οὕτω, τήν χημικήν μεταβίβασιν διά τῶν νευρικῶν ὠθήσεων. Ἡ ὠθησις διέρχεται διά τῶν νευρικῶν ἰνῶν, ὡς ἠλεκτροχημικός παλμός, ἀλλ' εἰς τήν σύναψιν (εἰς τήν ὁποίαν οὐδέποτε ὑπάρχει ἄμεσος σύνδεσις ἀπό τοῦ ἑνός νεύρου εἰς τό ἄλλο) ὁ παλμός μετατρέπεται εἰς τήν παραγωγήν μιάς χημικῆς οὐσίας, τῆς ἀκετυλχολίνης.

Ἡ χημική αὐτή οὐσία διασχίζει τήν σύναψιν καί δημιουργεῖ μίαν ὠθησιν εἰς τήν προσκειμένην νευρικήν ἀπόληξιν, ἡ ὁποία τότε, διέρχεται κατά μῆκος τῆς διόδου αὐτῆς τοῦ νεύρου. Εἰς τήν σύναψιν ὁ μεταβιβαστής τῆς χημικῆς οὐσίας ἀπαλείφεται διά τῆς αὐτομάτου παραγωγῆς μιάς οὐσίας, ἡ ὁποία ὀνομάζεται χολινεστεράζη — ἐν ἐνζυμον, τό ὁποῖον διασπά τήν ἀκετυλχολίνην. Τότε, ἡ σύναψις καθαρίζεται.

ΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ

Πολλά ἀέρια νεύρων ἐνεργοῦν παρεμποδίζοντα τήν δράσιν τῆς χολινεστεράζης κατά τρόπον ὥστε αἱ συνάψεις νά φράσσωνται χημικῶς. Πειράματα κατά τήν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ἐχουν ὅμως, καταδείξη ὅτι μία μικρή μετατροπή τῆς λειτουργίας τῆς συνάψεως εἶναι δυνατόν νά προκαλέση ἐντόνους ἀλλαγάς εἰς τήν ἱκανότητα τοῦ ἐγκεφάλου νά ἐναποθηκεύη καί νά ἀνακαλῆ τάς πληροφορίας. Πειράματα ἔχουν, ἐπίσης καταδείξει ὅτι εἶναι δυνατόν νά ἐπέλθη ἀποτέλεσμα καί διά τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποφρακτικῆς δραστηριότητας καί διά τῆς μεταβολῆς τῆς ποσότητος τῶν χολιδοειδῶν συστατικῶν τῆς συνάψεως.

Δεδομένου ὅτι εἰς τόν ἐγκέφαλον πάσα ἀπόληξις νεύρου συνδέεται μέ 50 ἤ καί περισσότερα ἄλλα νεῦρα καί ὅτι ὁ τρόπος τῆς μεταβιβάσεως ἐντός τοῦ πολυπλοκωτάτου αὐτοῦ δικτύου (περιέχει ἄνω τῶν 10.000 ἑκατομμυρίων νευρικῶν μονάδων) ἐλέγχει τήν λειτουργίαν τῆς ἐναποθηκεύσεως τῶν πληροφοριῶν καί τῆς ἀνακλήσεώς των, εἶναι λογικόν νά ἀποφανθῆ κανείς ὅτι καί μία μικρή ἀλλαγή εἰς τό βάρος τῆς μεταβιβάσεως εἶναι δυνατόν νά ἔχη πολύ μεγάλα ἀποτελέσματα.

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ ΑΠΟ ΦΩΤΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. — Η μεγαλύτερη καταστροφή στήν Τέχνη ἀπό τότε πού ὁ ποταμός Ἄρνο πλημμύρισε τήν Φλωρεντία πρίν δέκα χρόνια εἶναι ἡ πυρκαϊά πού ἰσοπέδωσε τό Μουσεῖο Μοντέρνας Τέχνης τοῦ Pio Ντέ Τζανέϊρο, τήν νύκτα τῆς 8ης Ἰουλίου.

Γύρω στά χίλια ἔργα τῶν Πικασσό Ματίς, Κλή, Νταλί, Μίρο, Ρόθκο Μπαανκούζι, Λεζέρ Ντυμουφέ, Ριβέρα, Καντίνσκυ Μαγγκρίτ καί ἄλλων μεγάλων τοῦ 20οῦ αἰώνα ἔγιναν στάχτη μέσα σέ λίγα λεπτά.

Η φωτιά προκλήθηκε ἀπό κάποια ἔνωση ἠλεκτρικῶν καλωδίων ἤ ἀπό κάποιο τσιγάρο πού δέν ἔχε σβήσει καλά καί κανείς ἀκόμη δέν ξέρει τήν πραγματική αἰτία της.

Στίς ἀνακρίσεις ἐντοπίζεται ἡ ἀδιαφορία καί ἡ ἀμέλεια τῶν ἁρμοδίων γιά τήν ἀσφάλεια τοῦ μουσείου. Παρόλες τίς διαμαρτυρίες τοῦ προσωπικοῦ τοῦ μουσείου διάφοροι εἰδικοί ἀναφέρουν ὅτι ἐπί χρόνια προειδοποιοῦσαν τήν διεύθυνση γιά τόν κίνδυνο πού διέτρεχε τό μουσεῖο. προειδοποιήσεις πού δυστυχῶς δέν εἰσακούστηκαν.

Η εἰρωνεία εἶναι ὅτι τήν ἐπομένη ἑβδομάδα τῆς πυρκαϊάς ἡ Οὐνέσκο ἄρχισε στό Pio Ντέ Τζανέϊρο ἕνα σεμινάριο γιά τήν διατήρηση καί ἀσφάλεια τῶν μουσείων..

Μάλιστα εἶχαν καλέσει καί τούς ἁρμοδίους τοῦ Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης ὅπως ἀνέφερε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Οὐνέσκο οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν καταδέχτηκαν οὔτε νά ἀπαντήσουν.

Η ἱδρύτρια τοῦ Μουσείου Νιόμαρ Μονίζ Σάτρε Μπιτενκούρτ πού βρίσκεται στό Παρίσι ὑπό ἰατρική παρακολούθηση, συμφωνεῖ μέ τήν ἄποψη ὅτι πραγματικά τό Μουσεῖο δέν εἶχε σωστό σύστημα ἀσφαλείας καί ὅτι ὁ κίνδυνος πυρκαϊᾶς πάντοτε ὑπῆρχε. Η ἴδια εἶχε προειδοποιήσει τήν Διεύθυνση ἡ ὁποία ὅμως τήν ἀγνόησε.

Η κ. Μπιτενκούρτ κατηγορεῖ γιά ἀδιαφορία τήν διοίκηση τοῦ προσωπικοῦ σώματος τοῦ Pio Ντέ Τζανέϊρο καί ἀπορεῖ πῶς εἶναι δυνατόν νά καθυστερήσει 40 ὁλόκληρα λεπτά ὥσπου νά φτάσει στόν τόπο τῆς πυρκαϊᾶς.

Σύμφωνα μέ τίς διαμαρτυρίες τῶν νυκτοφυλάκων ἡ φωτιά ἀνακαλύφθηκε στίς 3,40 π.μ. καί ἐνῶ ἕνας ἀπό αὐτούς εἰδοποίησε τήν πυροσβεστική ὑπηρεσία οἱ ἄλλοι τρεῖς προσπαθοῦσαν νά σβήσουν τήν φωτιά μέ διάφορους φορητούς πυροσβεστῆρες οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν λειτούργησαν καθόλου.

Τελικά ἡ καταστροφή εἶχε ἤδη συντελεσθεῖ ὅταν οἱ πυροσβέστες ἔφτασαν μαζί μέ δύο φίλους ὑπαλλήλους τοῦ Μουσείου ἕξ τῶν ὁποίων ἕνας ἔτρεξε θέ καρδιακή προσβολή ἀπό τόν σόκ πού δέχτηκε σάν εἶδε τά ἐρείπια τοῦ κτιρίου.

Η μεγαλύτερη ὅμως καταστροφή ἔγινε στά ἔργα ἑνός καλλιτέχνη τοῦ Χοάκιν Τορρές Γκαρδία ἀπό τήν Οὐρουγουάη τοῦ ὁποίου οἱ πίνακες βρίσκονταν σέ προσωρινή ἔκθεση στό μουσεῖο.

Ο Τορρές Γκαρδία πέθανε τό 1949 καί ἡ χώρα τους πού δέν κατέχει καμιά μεγάλη θέση ἀνάμεσα στίς γενέτειρες μεγάλων καλλιτεχνῶν εἶχε δανεισθεῖ τά περισσότερα ἔργα τοῦ ἀδικοῦ της ζωγράφου μέ ἰδιαίτερη ὑπερηφάνεια γιά μία ἀπό κλειστική ἔκθεση. Πάνω ἀπό τριάντα πίνακες Γκαρδία κατεστράφηκαν τελείως καθώς τό ἔργο μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς καί ἡ ἐθνική κληρονομιά τῆς χώρας ἐγίναν στάχτη σέ δευτερόλεπτα.

Ο Διευθυντής τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου Τέχνης τῆς Οὐρουγουάης ἀνέφερε ὅτι ἐπειδή ποτέ δέν σκέφτηκε πῶς εἶναι δυνατόν νά συμβεῖ μιά τέτοια καταστροφή εἶχαν ἀσφαλίσει τήν συλλογή τοῦ Γκαρδία γιά 400.000 δολλάρια μόνο.

Η ἀξία ὅμως τῶν κατεστραμμένων ἔργων ἑνός ἀπό τούς μεγαλύτερους Λατινοαμερικάνους ζωγράφους εἶναι τουλάχιστον 10 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Τό ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι πολλοί παράγοντες τοῦ Pio Ντέ Τζανέϊρο πιστεύουν ἡ χιλιά θά σβηστεῖ ἀπότό ἡμερα κλειστική ἔκθεση. Πάνω ἀπό τριάντα λλιο τῆς καλλιτεχνικῆς κίνησης πάρουν πολλά χρόνια πρίν ἡ διάφορα Μουσεῖα τοῦ κόσμου καί οἱ καλλιτέχνες ἐμπιστεύονται τούς καλλιτεχνικούς θησαυρούς τους στήν ἑστώ καί προσωρινή φροντίδα Βραζιλιάνων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκοπεδική ἔκταση εἰς περιοχή Ρίου — Βερνάδείκων καί ἐπί τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν νέου καί παλαιοῦ 1.000 ἐως 1.500 μ. ἐντός οἰκισμοῦ.

Πληροφορίαι εἰς τόν διοκτήτην 424.294.

ΑΜΑΞΙΔΙΟΝ κινούμενο μέ μπαταρίαν 6 6ὁλτ σέ ρίστη κατάστασιν, πωλεῖται σέ τιμή εὐκαιρίας. Πληροφορίες κ. Νικόλαον Λαθεριώτην Ἄσυλον Ἀνιάτων Πατρών, κάθε ἀπόγευμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΟΙΚΟΠΕΔΙΚΗ ΕΚΤΑΣΙΣ 1.000 Τ.Μ. ΕΙΣ ΠΑΡΑΛΙΑΝ ΒΕΡΝΑΔΕΊΚΩΝ ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ. ΙΔΕΩΔΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: ΤΗΛΕΦ. 991—598

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΟΙΚΟΠΕΔΙΚΗ ΕΚΤΑΣΙΣ
1000 Τ.Μ. ΕΙΣ ΘΕΣΙΝ ΛΙΑΛΟΥ ΕΝΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΠΟΛΕ